

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de toelatingscommissie van de masteropleiding Medische Psychologie, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 mei 2014 (hierna: “het bestreden besluit”) heeft verweerster appellante de toelating tot de masteropleiding Medische Psychologie (hierna: “de masteropleiding”) geweigerd.

Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig beroep ingesteld.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.

Het college heeft het beroep ter zitting behandeld. Appellante was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y, Z en W.

2. Overwegingen

2.1. Het college gaat uit van de volgende feiten. Appellante heeft een toelatingsverzoek gedaan voor de masteropleiding. Daarvoor is een beperkt aantal plaatsen, waardoor selectie plaatsvindt.

Bij het bestreden besluit is appellante de toelating tot de masteropleiding geweigerd. Verweerster heeft vastgesteld dat andere studenten hoger scoorden op het behaalde gewogen gemiddelde eindcijfer in de bachelorfase en naar het oordeel van de sollicitatiecommissie hoger scoorden op motivatie en vermogen om klinisch wetenschappelijk onderzoek uit te voeren.

2.2 Appellante heeft in beroep – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd. Zij vindt het onjuist dat zij is afgewezen op basis van het gewogen cijfergemiddelde, omdat aan de instelling waar zij haar bachelordiploma heeft gehaald voor veel toetsen geen cijfer werd toegekend, waardoor een gewogen gemiddelde lastig te berekenen is. Appellante is van mening dat zij op basis van haar cijfers geen afwijzing verdient. Appellante is op dit moment bezig met klinisch wetenschappelijk onderzoek en zij stelt dat zij ter zake voldoende kwaliteiten bezit. Appellante meent dat hier door verweerster onvoldoende rekening mee is gehouden.

2.3 Verweerster heeft daartegenover gesteld c.q. toegelicht – zakelijk weergegeven – dat de Onderwijs- en Examenregeling 2013-2014 van de masteropleiding Medische Psychologie (hierna: “OER”) in hoofdstuk 5 de toelatingseisen stelt. Verweerster geeft aan dat eerst is beoordeeld of de

kandidaat aan de ingangseisen voldoet. Degenen die hier aan voldoen, waaronder appellante, zijn uitgenodigd voor een gesprek. Daarbij werden vragen gesteld over motivatie, parate statistische kennis en onderzoeksvaardigheden. Naast het gesprek zijn aanbevelingsbrieven, buitenlandervaring en eventuele deelname aan bijvoorbeeld een honours programma in de beoordeling betrokken. Op grond van artikel 5.2 lid 7 sub a t/m g OER zijn de studenten vervolgens met elkaar vergeleken en is er een ranking gemaakt naar geschiktheid voor de masteropleiding. Bij de ranking is in eerste instantie gekeken naar behaalde cijfers, voornamelijk naar de resultaten voor vakken die voorbereidend zijn voor de masteropleiding en de thesis. Aan de hand van het gesprek en de andere criteria konden kandidaten hoger of lager in de ranking terecht komen.

- 2.4 Vrijwel alle kandidaten hebben, net als appellante, enige onderzoekservaring en hebben aanbevelingsbrieven overgelegd. Veel andere kandidaten scoorden hoger zowel op ervaring en het vermogen om klinisch wetenschappelijk onderzoek uit te voeren als op het gebied van studieresultaten. Appellante heeft voor een aantal cursussen uit de bacheloropleiding die voorbereidend zijn voor deze masteropleiding, waaronder de thesis, dusdanig lage cijfers behaald dat appellante niet aan het gewenste profiel voldoet. Verweerster weerspreekt dat appellante in het nadeel was door het toetsingssysteem van de instelling waar zij haar bachelordiploma behaalde: vier andere studenten van dezelfde instelling zijn wel toegelaten.
- 3.1 De bevoegdheid tot toelating tot een opleidingsprogramma is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 3.2 Het college stelt vast dat de masteropleiding in de OER niet is aangewezen als een aansluitende masteropleiding in de zin van de artikelen 7.30a en 7.30b van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Ingevolge artikel 7.30b, eerste lid, van de WHW geldt voor de inschrijving voor een dergelijke masteropleiding als toelatingseis het bezit van een bewijs van toelating voor die opleiding. Het instellingsbestuur verstrekt desgevraagd een bewijs van toelating indien: a) de betrokkene voldoet aan de door het instellingsbestuur voor de opleiding vast te stellen eisen, en b) voor zover het instellingsbestuur het aantal ten hoogste voor de opleiding in te schrijven personen heeft vastgesteld, dat aantal niet wordt overschreden. Uit de Memorie van Toelichting bij de WHW komt naar voren dat aanvullende selectiecriteria kunnen worden gehanteerd. Deze dienen te worden opgenomen in de OER. Uit hoofdstuk 5 van de OER blijkt dat men een bachelordiploma Psychologie met differentiatie Psychologie en Gezondheid aan de faculteit moet hebben behaald, of een diploma van een andere opleiding die gelijkwaardig is. Uit artikel 5.2 lid 7 van de OER blijkt welke aanvullende eisen gelden om voor toelating in aanmerking te komen.
- 3.3 Het college constateert dat appellante bekend was met het feit dat voor de masteropleiding slechts een beperkt aantal plaatsen is en dat haar beroep niet is gericht tegen de selectie op zichzelf. Het college is van oordeel dat de door verweerster gehanteerde procedure bij de selectie van de kandidaten door middel van ranking aan de hand van de in de OER genoemde criteria, zoals zij heeft toegelicht, zorgvuldig was. Verweerster heeft naar het oordeel van het college voldoende gemotiveerd dat appellante weliswaar voldoende gemotiveerd en capabel is, echter niet tot de 64

beste kandidaten behoort, omdat zij - in vergelijking tot andere kandidaten - niet excelleerde op het gebied van behaalde cijfers voor relevante vakken en onderzoekservaring. Het college kan niet tot de conclusie komen dat appellante is benadeeld door het toetsingssysteem van de instelling waar zij haar bachelordiploma haalde, aangezien andere kandidaten van deze instelling wel zijn toegelaten. Er zijn verder geen omstandigheden aangevoerd op grond waarvan het college zou moeten constateren dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

3. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 14 augustus 2014 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.